

Vasutasok Szakszervezete Területi Képviselő Záhony

ZÁHONYI VASUTAS

X. évfolyam, 34. szám

2021. március 29

Kinek higgyünk?

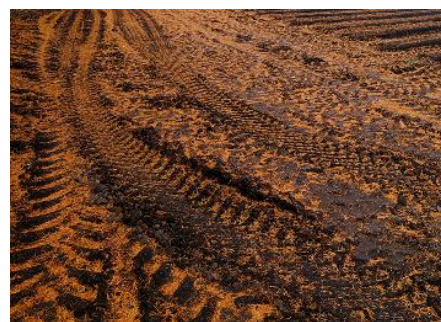

A második menet jóval hosszabb, mint reméltük, és összemosódik a harmadikkal. Ez már nem csak azoknak kemény, akik kénytelenek ringbe szállni az ellenféllel, hanem azoknak is, akik még nem fertőzöttek meg. Akik próbálták és túléltek, már tudják, mi az, hogy járvány, szeretteik pedig átértékelik, mit jelent a szó: baj. Az e körön kívül eső – egyelőre – többség igyekszik eligazodni az információrengetegben, és próbálja eldönteni, kinek higgyen. Ami nem könnyű, hiszen sok mindent hallhatunk, és mindannak az ellenkezőjét is, attól függően, hol és ki lép fel prófétaként – nem mindegy, kinek hiszünk!

Márpedig bőven van kéretlen prófétákból, mi pedig nem túl jók vagyunk értő olvasásban, nem beszélve arról, hogy kell kutatni – utána nézni valaminek – a neten. Valahogy kimaradtunk az iskolában e két fontos tudomány megismeréséből. Így aztán nem csoda, hogy nem vesszük észre, amikor egy hibás váltó rossz felé terel bennünket. Terelésben sincs hiány, különösen veszélyes, amikor az egykori kerékvágásba való visszatérés reményével bíztatnak olyanok, akik még tőlünk is rosszabbak voltak a suliban. De úgy gondolják, ők mindent tudnak, mi pedig semmit. Meggondolandó, higgyünk-e nekik.

Természetes, hogy mindenki vágyja a sokat dicsért, vagy szidott, de jól megszokott múltat. A betegek kivül leginkább talán azok, akik „beszorultak” otthonaikba, akik új módon kényszerülnek tanulni, ismerkedni, akiknek nincs hol leengedniük a gőzt, vagy épp elvesztették a munkahelyüket. Ám akik szerencsésebben viselik a szigorúbb módot, azok élete is felborult, hiszen a kapcsolataik részei azok is, akik így, vagy úgy, de valóban bajban vannak. Nyilván úgy gondolják, bárcsak mielőbb visszatérhessenek abba a bizonyos normális kerékvágásba, akkor minden jóra fordulhat. De vajon hihetünk nekik?

Nem egyszerű kérdés, sőt, előfordulhat, hogy nem lehet jól megválaszolni. Mindenesetre érdemes elgondolkodni, vajon tényleg normális volt-e az a régi kerékvágás? Azt tudjuk, hogy jobb volt, mint a mostani életünk, de vajon mindent jól csináltunk? Alighanem szembe kell néznünk régi önmagunkkal, hogy megértsük, miért vagyunk most ilyenek, és miért olyanok mások, amit régebben el sem tudtunk volna képzelni róluk. Normális-e, hogy felmerülhet a kérdés: kinek higgyünk?

4625 Záhony Európa tér 5.

vasúti tel: 03/33-49, 03/33-48, mobil: 30-386-6083, 20-286-1440,

E-mail: zhtk@vysz.hu

Vasutasok Szakszervezete Területi Képviselő Záhony

Nem valószínű, hogy az egyes emberrel van a probléma, hiszen mindenki olyanná lett, amilyenné az élete, környezete formálta. Mégpedig a régi kerékvágás, a járványt megelőző évek, évtizedek tették olyanná társadalmunkat, melynek most nem nagyon lehet örülni. Mert bizony, ami most működésképtelenné vált, vagy nem jól működik, azon kerékvágás következménye, amihez visszavágyódunk. Legyen az a magánélet, iskola, kórház, de leginkább a romló emberi kapcsolatok. Mert igaz a mondás, miszerint bajban ismerjük meg az ember, a család, a barát, a munkatárs. Az ország, a társadalom. Azok is, akiknek hiszünk, vagy hinni szeretnénk.

Mára kevesen vannak, akik segíteni akarnak, és sokan, akik csak önmagukra gondolnak, és elfelejtik, hogy a járványt csak együtt lehet megfékezni. Hogy maszkkal, védőoltással, nem tudom mivel, azt a szakemberek mondják meg – igaz, nem biztos, hogy tudjuk, kinek higgyünk...

Nem lehet mindenkit szeretni, de gyűlölni senkit nem volna szabad. És az sem igaz, hogy túrni kell a

sorsot, inkább tenni a rossz sors ellen! Ám ezt is csak együtt lehet, közösen, különben tényleg sohasem lesz vége.

Ne dobjunk még a gyepelt a lovak közé!

Dolhai József

Helyi hírek röviden

Záhony-Port Zrt.

Az elmúlt héten a Záhony-Port Zrt. és a Vasutasok Szakszervezete aláírta a 2021. évi bértárgyalások első eredményeként megszületett megállapodást az alanyi jogú SZÉP kártya juttatás kifizetéséről.

Reméljük, további egyezségek következnek, amelyek elvezetnek a csoportszintű megállapodásokhoz is.

HUMORSAROK

HALAK

A székely horgászik, arra megy egy ember, s megkérdezi: harapnak a halak?

– Dehogyan – mondja a székely – simogassa csak meg nyugodtan!

VENDÉGLŐBEN

A székely a városban vendéglőben ebédel. Miután jóllakik, kérdezi a pincért: Tessék mondani, itt kinek ke' fizetni?

– Nekem.

– No, há' ez az első vendéglő, aho' nem neköm ke'!

AGITÁTOROK

Kopogtatnak az ötvenes években, hajnalban, Marcsa néni ajtaján. Kiszól: Ki az?

– Mi vagyunk az agitátorok!

– Mit akarnak?

– Beszélgetni!

– Hányan vannak?

– Hárman.

– Hát akkor csak nyugodtan beszélgessenek!

Balogh Attila